

EL

EL

EL

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 16 Απρίλιος 2010
SEC(2010) 428 final

Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής

Σύνθεση της διαβούλευσης για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής

Μη επίσημη μετάφραση

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής Σύνοψη της διαβούλευσης για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής.....	1
1. Εισαγωγή.....	3
2. Αντιμετώπιση των πέντε διαρθρωτικών ελλείψεων της πολιτικής.....	4
2.1. Αντιμετώπιση του βαθιά ριζωμένου προβλήματος της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας του στόλου.....	4
2.2. Ιεράρχηση των πολιτικών στόχων	5
2.3. Εστίαση στο πλαίσιο της λήψης αποφάσεων σχετικά με τις ζωτικές μακροπρόθεσμες αρχές.....	6
2.4. Ενθάρρυνση του κλάδου να αναλάβει περισσότερες ευθύνες για την εφαρμογή της ΚΑΛΠ	7
2.5. Ανάπτυξη μιας κουλτούρας συμμόρφωσης	8
3. Περαιτέρω βελτίωση της διαχείρισης της αλιείας της ΕΕ	9
3.1. Διαφοροποιημένο καθεστώς αλιείας για την προστασία παράκτιων στόλων μικρής κλίμακας;.....	9
3.2. Πλήρης αξιοποίηση της αλιείας μας	10
3.3. Σχετική σταθερότητα και πρόσβαση σε παράκτιους τύπους αλιείας.....	11
3.4. Εμπόριο και αγορές – από το δίκτυο στον καταναλωτή.....	12
3.5. Ενσωμάτωση της κοινής αλιευτικής πολιτικής στο πλαίσιο της ευρύτερης πολιτικής για τη θάλασσα.....	13
3.6. Η βάση γνώσεων της πολιτικής	14
3.7. Διαρθρωτική πολιτική και δημόσιες χρηματοοικονομικές ενισχύσεις.....	14
3.8. Εξωτερική διάσταση	15
3.9. Υδατοκαλλιέργεια	16
4. Αναφορές σε άλλα θέματα	17
5. Συνεισφορές πολιτών	18
6. Τα επόμενα βήματα.....	18

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η κοινή αλιευτική πολιτική (ΚΑΛΠ¹) αναθεωρήθηκε το 2002. Ο νέος βασικός κανονισμός² τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2003, και περιλαμβάνει μια διάταξη σύμφωνα με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκθεση σχετικά με τα κεφάλαια για τη διατήρηση και την αλιευτική ικανότητα πριν από το τέλος του 2012. Η Επιτροπή ξεκίνησε την επισκόπηση αυτή δημοσιεύοντας μια Πράσινη Βίβλο³, την οποία ακολούθησε μια περίοδος διαβούλευσης με καταληκτική προθεσμία για την υποβολή γραπτών απαντήσεων στις 31 Δεκεμβρίου 2009⁴.

Κατά την περίοδο διαβούλευσης λήφθηκαν συνολικά 382 συνεισφορές (συν ένα μαζικό μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου με 1329 όμοιες απαντήσεις). Οι συνεισφορές είναι διαθέσιμες στον δικτυακό τόπο⁵, και κατάλογος των συνεισφορών παρέχεται στο παράρτημα 1.

Τόσο κατά την εκπόνηση της Πράσινης Βίβλου όσο και κατά την περίοδο διαβούλευσης πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις με ενδιαφερομένους, διοικήσεις όλων των παράκτιων κρατών μελών και άλλους οργανισμούς και οντότητες. Κατάλογος των συναντήσεων με τη συμμετοχή της Επιτροπής παρατίθεται στο παράρτημα 2.

Στο παρόν έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής (ΕΕΥΕ) παρουσιάζεται επισκόπηση των συνεισφορών στην εν λόγω διαβούλευση, χωρίς να εξάγεται οποιοδήποτε συμπέρασμα όσον αφορά τις εναλλακτικές δυνατότητες που θα εξετασθούν περαιτέρω στην αξιολόγηση του αντικτύπου. Στην παρούσα σύνθεση λαμβάνεται υπόψη το ψήφισμα που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ΕΚ) σχετικά με την Πράσινη Βίβλο κατά τη σύνοδό του στις 25 Φεβρουαρίου 2010. Η δομή της σύνθεσης ακολουθεί το περιεχόμενο της Πράσινης Βίβλου.

Πίνακας 1 – Ανάλυση των συνεισφορών

Τύπος	Αριθμός	Παραδείγματα
Ευρύ κοινό	114 + 1329 όμοια μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου	Ευρύ φάσμα πολιτών
Οργανώσεις ενδιαφερομένων του κλάδου/ομάδων	117	Κυρίως ενώσεις αλιέων· ενώσεις ερασιτεχνών αλιέων, οργανώσεις μεταποιητών, έμποροι λιανικής, τουριστικοί

¹ Στο παράρτημα 3 παρέχεται κατάλογος των ακρωνυμίων.

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής.

³ Πράσινη Βίβλος – Μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής (COM(2009) 163 τελικό, 22 Απριλίου 2009).

⁴ Το παρόν έγγραφο εργασίας αντικατοπτρίζει τις συνεισφορές στην Πράσινη Βίβλο οι οποίες ελήφθησαν εκτός της Επιτροπής.

⁵ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/consultation/received/index_en.htm

συμφερόντων		φορείς
Οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών	63	Κυρίως περιβαλλοντικές ΜΚΟ· επίσης ΜΚΟ για την καλή μεταχείριση των ζώων, ΜΚΟ καταναλωτών, αναπτυξιακές ΜΚΟ
Ακαδημαϊκός κόσμος	16	Πανεπιστημιακά ιδρύματα, εθνικά ιδρύματα ερευνών, δίκτυα ερευνητών, ερευνητικές οργανώσεις
Διοικήσεις/υπηρεσίες κρατών μελών	30	Υπουργεία, κρατικές υπηρεσίες και κοινοβούλια
Οργανισμοί περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης	35	Κυρίως παράκτιες περιφέρειες και κοινότητες που εξαρτώνται από την αλιεία, περιφερειακοί φορείς διαχείρισης της αλιείας του Ηνωμένου Βασιλείου
Άλλα θεσμικά όργανα και συμβουλευτικά όργανα της ΕΚ	8	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Επιτροπή των Περιφερειών, Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, ΣΕΑΥ, ΠΓΣ, μεμονωμένοι βουλευτές του ΕΚ, διακυβερνητικά όργανα.
Τρίτες χώρες	11	Βόρειο Συμβούλιο, Νορβηγία (κυβέρνηση και διάφορες οργανώσεις), Ισλανδία, Νέα Ζηλανδία, ομάδα ΑΚΕ
	394 (+ 1329)	

2. ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΠΕΝΤΕ ΔΙΑΦΘΩΡΩΤΙΚΩΝ ΕΛΛΕΙΨΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

2.1. Αντιμετώπιση του βαθιά ριζωμένου προβλήματος της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας του στόλου

Οι συνεισφέροντες επιβεβαιώνουν γενικά ότι η αλιευτική ικανότητα της ΕΕ είναι μεγαλύτερη από εκείνη που δικαιολογούν οι αλιευτικοί πόροι. Όμως, αρκετοί συνεισφέροντες αμφισβητούν επίσης τις γενικεύσεις, και υποστηρίζουν ότι η μεγάλη ποικιλία καταστάσεων απαιτεί λεπτομερή αξιολόγηση βάσει του στόλου ή των πόρων. Πολλοί, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων κρατών μελών και του ΕΚ, ζητούν μια τέτοια μέτρηση, από τεχνική και περιβαλλοντική άποψη, ενώ ο αλιευτικός κλάδος τονίζει επίσης την οικονομική και κοινωνική διάσταση. Το ΕΚ επισημαίνει τμήματα του στόλου (ιδίως της αλιείας μικρής κλίμακας), τα οποία χρειάζονται ανανέωση ή αντικατάσταση (για λόγους ασφάλειας ή μείωσης του περιβαλλοντικού αντικτύπου) χωρίς αύξηση της ικανότητας.

Περιορισμένος αριθμός κρατών μελών και ενδιαφερομένων υποστηρίζουν τη συνέχιση της παρούσας προσέγγισης διαχείρισης της ικανότητας. Ορισμένες μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) προτείνουν την υποχρεωτική μείωση της ικανότητας βάσει του στόλου. Ορισμένοι συνδέουν τη μείωση της ικανότητας με σχέδια διαχείρισης της αλιείας. Οι περιφερειακές αρχές εξόχως απόκεντρων περιοχών (με την υποστήριξη του κράτους μέλους στο οποίο ανήκουν) ζητούν να συνεχισθεί η χωριστή διαχείριση της ικανότητας των στόλων τους.

Ένα εφάπαξ καθεστώς διάλυσης σκαφών δημόσια χρηματοδοτούμενο για την αντικατάσταση του ισχύοντος παροπλισμού δεν υποστηρίζεται ιδιαίτερα, παρότι η πλειονότητα των συνεισφερόντων, όπως το ΕΚ, το θεωρούν χρήσιμο υπό ορισμένες

προϋποθέσεις. Ορισμένα κράτη μέλη αμφισβητούν την αποτελεσματικότητα της μόνιμα επιδοτούμενης διάλυσης σκαφών.

Η πλειονότητα των κρατών μελών και των ενδιαφερομένων θεωρούν τη βασισμένη σε δικαιώματα διαχείριση χρήσιμη για την αντιμετώπιση της πλεονάζουσας ικανότητας, με περισσότερες επιφυλάξεις όσον αφορά τα ατομικά μεταβιβάσιμα δικαιώματα, και μικρό αριθμό ενδιαφερόμενων να αντιτάσσονται σφόδρα σε αυτά. Τα περισσότερα κράτη μέλη ισχυρίζονται ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αποφασίζουν σχετικά με τη βασισμένη σε δικαιώματα διαχείριση.

Πολλοί συνεισφέροντες επισημαίνουν τον κίνδυνο συγκέντρωσης των αλιευτικών δικαιωμάτων στο πλαίσιο των ατομικών μεταβιβάσιμων δικαιωμάτων, τονίζοντας ότι κάτι τέτοιο πρέπει να αποφευχθεί. Ο σεβασμός της σχετικής σταθερότητας αναφέρεται σε ορισμένες συνεισφορές, οι οποίες τάσσονται κατά των ατομικών μεταβιβάσιμων δικαιωμάτων σε επίπεδο ΕΕ. Η συντριπτική πλειονότητα των συνεισφερόντων θεωρεί ότι τα ατομικά μεταβιβάσιμα δικαιώματα δεν ενδείκνυται για την αλιεία μικρής κλίμακας.

2.2. Ιεράρχηση των πολιτικών στόχων

Οι συνεισφέροντες συμφωνούν γενικά ότι η οικολογική βιωσιμότητα αποτελεί τη βάση για έναν βιώσιμο αλιευτικό κλάδο, με περιορισμένες μακροπρόθεσμες συγκρούσεις μεταξύ οικολογικών, κοινωνικών και οικονομικών στόχων. Για ορισμένους, η συζήτηση σχετικά με την ιεράρχηση προτεραιοτήτων έχει πρόσκαιρο χαρακτήρα και έχει σημασία μόνον για τις αποφάσεις στη μετάβαση προς τη βιώσιμη αλιεία.

Το ΕΚ και άλλοι αντιτίθενται στην *a priori* ιεράρχηση των στόχων. Οι περισσότεροι ενδιαφερόμενοι από τον αλιευτικό κλάδο (και ορισμένες περιφερειακές αρχές) επιμένουν στην επίτευξη ισορροπίας μεταξύ των τριών πυλώνων – με τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης ως αυτοτελή στόχο, και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις να δίνουν επιπλέον έμφαση στις κοινωνικές πτυχές. Οι απόψεις των κρατών μελών κυμαίνονται από την τοποθέτηση της οικολογικής βιωσιμότητας στο επίκεντρο έως την ισότιμη στάθμιση των τριών πυλώνων της βιωσιμότητας. Ορισμένα κράτη μέλη επικεντρώνονται στην αλιεία για τον εφοδιασμό σε τρόφιμα και την επισιτιστική ασφάλεια (ως νέο στόχο) και άλλα στην αλιεία ως πηγή απασχόλησης στις παράκτιες κοινότητες. Οι περιβαλλοντικές ΜΚΟ θεωρούν την οικολογική βιωσιμότητα κεντρικό στοιχείο της πολιτικής, συνδέοντας την ΚΑΛΠ με την ευρύτερη θαλάσσια πολιτική και με την οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική (οδηγία 2008/56/ΕΚ). Οι έμποροι, οι έμποροι λιανικής και ορισμένοι κλάδοι μεταποίησης δίνουν προτεραιότητα στην οικολογική βιωσιμότητα.

Υπάρχει ευρεία συναίνεση για το γεγονός ότι η *μέγιστη βιώσιμη απόδοση* (MBA) πρέπει να περιλαμβάνεται στους στόχους (όπως στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη διακήρυξη της παγκόσμιας διάσκεψης για την αειφόρο ανάπτυξη). Το ΕΚ και ο αλιευτικός κλάδος ζητούν γενικά ένα ευέλικτο χρονοδιάγραμμα για την εφαρμογή, ιδίως σε μικτούς τύπους αλιείας, θεωρώντας τη MBA μάλλον κατεύθυνση παρά συγκεκριμένο στόχο, και θεωρούν ότι οι κοινωνικές και οι οικονομικές πτυχές πρέπει επίσης να περιλαμβάνονται στην έννοια της αειφορίας. Από την άλλη πλευρά, οι περιβαλλοντικές ΜΚΟ ανησυχούν ότι η MBA μπορεί να

μην είναι προληπτική σε όλες τις περιπτώσεις, ισχυριζόμενες ότι οι ευρύτερες συνέπειες της αλιείας στο οικοσύστημα υπάγονται στην έννοια της αειφορίας στη ΜΒΑ.

Πολλοί συνεισφέροντες επιμένουν στην ελαχιστοποίηση ή στην κατάργηση των απορρίψεων ως σημαντικό στόχο για την οικολογική βιωσιμότητα, παρότι ορισμένοι συνεισφέροντες ισχυρίζονται ότι οι απορρίψεις είναι εγγενές στοιχείο των μικτών τύπων αλιείας.

2.3. Εστίαση στο πλαίσιο της λήψης αποφάσεων σχετικά με τις ζωτικές μακροπρόθεσμες αρχές

Οι συνεισφέροντες εκφράζουν γενικευμένη υποστήριξη στη λήψη αποφάσεων όταν οι πολιτικοί (Συμβούλιο και ΕΚ) υιοθετούν τις γενικές αρχές και στόχους πολιτικής (που ονομάζονται διαφορετικά στις διάφορες συνεισφορές). Η λήψη αποφάσεων πρέπει να υιοθετεί μακροπρόθεσμη προοπτική σε μια προσέγγιση οικοσυστημάτων με μηχανισμούς για την παρακολούθηση και τον έλεγχο της ανάπτυξης πολιτικής και της εφαρμογής αποφάσεων από την Επιτροπή ή/και σε περιφερειακό επίπεδο. Γίνεται μαζική αναφορά στην κατάργηση της βραχυπρόθεσμης εστίασης, στη διαχείριση από την κορυφή προς τη βάση και στη διαχείριση σε μικροεπίπεδο καθώς και στην κατάργηση των λεπτομερών διαπραγματεύσεων στο Συμβούλιο. Ορισμένοι ζητούν από το Συμβούλιο να λαμβάνει υπόψη τις επιστημονικές συμβουλές ως δεσμευτικές κατά τη θέσπιση συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (ΤΑC).

Πολλοί συνεισφέροντες, ιδίως ΜΚΟ και περιορισμένος αριθμός κρατών μελών, υποστηρίζουν την εκχώρηση αρμοδιοτήτων/εκτελεστικών καθηκόντων στην Επιτροπή σε συγκεκριμένους τομείς (όπως τα τεχνικά μέτρα). Πολλοί πιστεύουν επίσης ότι η Επιτροπή πρέπει να θεσπίσει μακροπρόθεσμα σχέδια διαχείρισης, τα οποία θα αναπτύσσονται σε περιφερειακό επίπεδο. Προκειμένου να μην παρασχεθεί απόλυτη ελευθερία δράσης στην Επιτροπή, σημαντικός αριθμός συνεισφερόντων προτείνει μια διαδικασία με μια κανονιστική επιτροπή ή τη συμμετοχή των περιφερειακών γνωμοδοτικών συμβουλίων (ΠΓΣ) ή του κλάδου. Μια περιορισμένη ομάδα (ειδικότερα μερικές περιφερειακές αρχές) διαφωνεί με αυτή την εκχώρηση αρμοδιοτήτων. Ένα κράτος μέλος ισχυρίζεται ότι πολλές «τεχνικές» αποφάσεις μπορεί να έχουν σαφή πολιτικό ή κοινωνικό αντίκτυπο.

Υπάρχει γενική υποστήριξη στη μετατόπιση προς κάποια μορφή αυξημένης περιφερειοποίησης. Σχετικά χρησιμοποιούνται διάφοροι όροι – για παράδειγμα, ορισμένοι αναφέρονται στην περιφερειοποίηση στο επίπεδο θαλάσσιας λεκάνης, άλλοι σε περιφέρειες εντός των κρατών μελών. Ορισμένοι επιμένουν στην επικουρικότητα, βάσει της οποίας τα κράτη δημιουργούν περιφερειακές επιτροπές διαχείρισης και υψηλό επίπεδο αυτορρύθμισης. Άλλοι προτείνουν απλή συνεργασία μεταξύ κρατών μελών σε θέματα εφαρμογής και ελέγχου, και ορισμένοι πιστεύουν ότι υπάρχει δυνατότητα εκχώρησης αρμοδιοτήτων λήψης αποφάσεων, π.χ. σχετικά με την πρόσβαση, τους πόρους ή τη διαχείριση του στόλου.

Σημαντικός αριθμός συνεισφερόντων αναφέρεται στην αναγκαιότητα ενός χωριστού περιφερειακού οργάνου, με διαφορετικούς βαθμούς εξουσιών και αρμοδιοτήτων. Οι περισσότεροι, συμπεριλαμβανομένου του ΕΚ, κάνουν λόγο για ένα κυρίως συμβουλευτικό όργανο, το οποίο θα συζητά και θα προετοιμάζει προτάσεις για την

έγκριση πολιτικής και νομοθεσίας από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Με τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων και άλλων εμπλεκομένων, το περιφερειακό όργανο θα χρησιμοποιείται στη συνέχεια ως φόρουμ διαλόγου και συζήτησης. Η περιοχή της Βαλτικής Θάλασσας αναφέρεται ενίοτε ως περιοχή για ένα πιλοτικό σχέδιο οργάνωσης κρατών μελών που θα αναπτύσσει και θα αποφασίζει τους εφαρμοζόμενους κανονισμούς (π.χ. απορρίψεις, διαχείριση εθνικών ποσοτώσεων). Άλλοι βλέπουν το περιφερειακό όργανο ως μια εκτελεστική οντότητα για μακροπρόθεσμα σχέδια με κάποιες δυνατότητες για λειτουργικές κανονιστικές εξουσίες και εκτελεστικές αποφάσεις. Ορισμένοι υποστηρίζουν την εκχώρηση αρμοδιοτήτων (π.χ. τεχνικές λεπτομέρειες και ρύθμιση της προσπάθειας). Ορισμένοι συνεισφέροντες προτείνουν συνδυασμό λειτουργιών.

Όσον αφορά τη σύνθεση, οι περισσότεροι αντιλαμβάνονται το περιφερειακό όργανο ως μια οντότητα την οποία διευθύνουν τα κράτη μέλη. Σε ορισμένες περιπτώσεις υποστηρίζεται η συμμετοχή του κλάδου και των ενδιαφερομένων, ενώ σε άλλες συνεισφορές οι ενδιαφερόμενοι διατηρούν συμβουλευτικά καθήκοντα μέσω των ΠΓΣ. Ορισμένοι συνεισφέροντες αντιλαμβάνονται την Επιτροπή ως μέλος, ενώ άλλοι ως ενεργό παρατηρητή/συνεργάτη. Ορισμένοι προτείνουν τη μετατροπή των ΠΓΣ σε περιφερειακό συμβουλευτικό όργανο με τη συμμετοχή τόσο των κρατών μελών όσο και των ενδιαφερομένων.

Όσον αφορά τα ΠΓΣ, υπάρχουν ορισμένα σαφή μηνύματα: η επιτυχία τους πρέπει να επεκταθεί μέσω της ενίσχυσής τους, και (σύμφωνα με τα ίδια τα ΠΓΣ) αποδίδοντας μεγαλύτερη βαρύτητα στις συμβουλές τους, ιδίως όταν υπάρχει ομοφωνία όσον αφορά τις εν λόγω συμβουλές. Το ΕΚ ζητεί ρητά κατάλληλη χρηματοδότηση. Ορισμένοι προτείνουν αλλαγή της σύνθεσης για την καλύτερη εξισορρόπηση του κλάδου και άλλων συμφερόντων και μη εκπροσωπούμενων ενδιαφερομένων.

2.4. Ενθάρρυνση του κλάδου να αναλάβει περισσότερες ευθύνες για την εφαρμογή της ΚΑΛΠ

Αρκετά κράτη μέλη θεωρούν ότι οι οργανώσεις παραγωγών (ΟΠ) και άλλες οργανώσεις αλιέων πρέπει να αναλάβουν μεγαλύτερη εκτελεστική ευθύνη όσον αφορά τη διατήρηση και τον έλεγχο, αναθέτοντας τις βέλτιστες τεχνικές λύσεις στις εν λόγω οργανώσεις. Όμως, η αυτοδιαχείριση πρέπει να αναπτυχθεί μόνον μετά την αξιολόγηση των κινδύνων και των οφελών και λαμβάνοντας υπόψη τις εθνικές ιδιαιτερότητες (δηλαδή το νομικό πλαίσιο). Ο κλάδος υποστηρίζει με επιφυλακτικότητα την αυτοδιαχείριση, θεωρώντας ότι κάτι τέτοιο δεν θα πρέπει να μεταβιβάσει την ευθύνη για την αποτυχία της διαχείρισης της αλιείας στους αλιείς. Ο κλάδος είναι διατεθειμένος να κινηθεί προς την αυτοδιαχείριση, εάν παρέχεται στους αλιείς η δυνατότητα να αποφασίζουν τις βέλτιστες τεχνικές λύσεις για την επίτευξη των συμφωνηθέντων στόχων, εγκαταλείποντας έτσι τη μικροδιαχείριση και τους πολύπλοκους κανόνες. Ορισμένες προϋποθέσεις και κριτήρια πρέπει να πληρούνται σύμφωνα με τα πρότυπα και τις αρχές που έχουν θεσπισθεί σε επίπεδο ΕΕ. Οι περισσότερες περιβαλλοντικές ΜΚΟ δεν βλέπουν θετικά την ιδέα της αυτοδιαχείρισης, καθώς κάθε εκχώρηση αρμοδιοτήτων θα απαιτεί αυστηρό έλεγχο και επιβολή της νομοθεσίας. Προτιμούν τις έννοιες της συμμετοχικής διακυβέρνησης ή της συνδιαχείρισης.

Οι περιβαλλοντικές ΜΚΟ, αλλά και ορισμένα κράτη μέλη, ο κλάδος και το ΕΚ υποστηρίζουν γενικά τη βασισμένη σε αποτελέσματα διαχείριση βάσει σαφών γενικών στόχων και μετρήσιμων ειδικών στόχων. Η ΕΕ πρέπει να αναπτύξει μηχανισμούς ώστε να διασφαλίσει την ευθύνη του κλάδου και τη συμμόρφωση μέσω τεκμηρίωσης. Από την άλλη πλευρά, πρέπει να δημιουργηθούν κίνητρα για την ανταμοιβή των θετικών πρωτοβουλιών σε συνδυασμό με την ανάπτυξη ικανοτήτων. Η αύξηση της ευθύνης του κλάδου είναι δυνατή μόνον με επαρκή οριζόντια και κάθετη ολοκλήρωση του αλιευτικού κλάδου. Όλοι οι ενδιαφερόμενοι θεωρούν ότι η ΕΕ πρέπει να προωθήσει την οργάνωση των αλιείων (οι περισσότεροι συμφωνούν για τον καθοριστικό ρόλο των ΟΠ), ιδίως εκεί όπου ο κλάδος είναι κατακερματισμένος. Ορισμένοι συνεισφέροντες επιμένουν στο σημείο αυτό σε μια διαφοροποιημένη προσέγγιση, καθώς δεν θα μπορούσαν να κινηθούν όλοι οι τύποι αλιείας με την ίδια ταχύτητα στη διαδικασία αυτή.

Οι περισσότεροι ενδιαφερόμενοι, καθώς και το ΕΚ και ορισμένα κράτη μέλη, θεωρούν ότι η αύξηση της ευθύνης του κλάδου συμβαδίζει με τη μεγαλύτερη ανάμειξη του στη λήψη αποφάσεων. Είναι ενδιαφέρον ότι οι αλιείς, τα κράτη μέλη και οι περιβαλλοντικές ΜΚΟ αναφέρονται στις ίδιες βέλτιστες πρακτικές όσον αφορά την αύξηση της ευθύνης και τη βιώσιμη διαχείριση. Όλοι υποδεικνύουν τη σημασία της ανταλλαγής βέλτιστων πρακτικών (και αποτυχιών) μέσω των ΠΓΣ και άλλων περιφερειακών οργάνων διαχείρισης.

Ορισμένα κράτη μέλη και περιβαλλοντικές ΜΚΟ θεωρούν ότι (ορισμένα) έξοδα διαχείρισης της αλιείας πρέπει να αναληφθούν από τον χρήστη των πόρων, αλλά οι απόψεις διαφέρουν όσον αφορά τη βέλτιστη εναλλακτική δυνατότητα (τέλη πρόσβασης έναντι φόρων επί των εκφορτώσεων/του εισοδήματος). Πολλοί συνεισφέροντες του κλάδου ισχυρίζονται ότι ο κλάδος καταβάλλει ήδη σημαντικά ποσά για τη διαχείριση της αλιείας.

2.5. Ανάπτυξη μιας κουλτούρας συμμόρφωσης

Η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα του στόλου, η πολυπλοκότητα των κανόνων, τα προβλήματα όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων και οι ανεπαρκείς και ποικίλες κυρώσεις αναφέρονται συχνά ως κύριοι λόγοι μη συμμόρφωσης και απουσίας ίσων όρων ανταγωνισμού.

Η πλειονότητα των κρατών μελών και των ΜΚΟ βλέπουν θετικά τον νέο κανονισμό για τον έλεγχο (1224/2009), αλλά ο κλάδος εκφράζει επίσης ανησυχίες σχετικά με την καλύτερη εφαρμογή των κανόνων. Πολλές συνεισφορές των κρατών μελών και του κλάδου υποστηρίζουν απλούς κανόνες ΚΑΛΠ και πολυετείς προσεγγίσεις για τη βελτίωση της συμμόρφωσης, ενώ οι ΜΚΟ επισημαίνουν επίσης την αναγκαιότητα επέκτασης των τεχνικών ελέγχου (συστήματα παρακολούθησης σκαφών, κάμερες τηλεόρασης κλειστού κυκλώματος). Οι απόψεις δίστανται ανάμεσα στην αύξηση των εξουσιών της Επιτροπής και στην αύξηση του ρόλου της Κοινοτικής Υπηρεσίας Ελέγχου της Αλιείας, παρότι γενικά η εν λόγω Υπηρεσία αξιολογείται θετικά, π.χ. από το ΕΚ. Αρκετές συνεισφορές από τον κλάδο θεωρούν χρήσιμη την αύξηση της αυτοδιαχείρισης.

Οι ΜΚΟ και ορισμένα κράτη μέλη υποστηρίζουν έναν ισχυρότερο σύνδεσμο μεταξύ της οικονομικής βοήθειας και της συμμόρφωσης προς τους κανόνες της ΚΑΛΠ και

τις υποχρεώσεις ελέγχου, ενώ ο κλάδος είναι γενικά αντίθετος σε κάτι τέτοιο, ιδίως στο επίπεδο των επιμέρους φορέων εκμετάλλευσης. Οι ΜΚΟ θεωρούν ότι υπάρχει περιθώριο παροχής κινήτρων για να επιτευχθεί μεγαλύτερη τήρηση των κανόνων.

3. ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΕ

3.1. Διαφοροποιημένο καθεστώς αλιείας για την προστασία παράκτιων στόλων μικρής κλίμακας;

Υπάρχει γενική συμφωνία όσον αφορά τη σημασία των παράκτιων στόλων μικρής κλίμακας για την ευρωπαϊκή αλιεία. Ορισμένα κράτη μέλη υποστηρίζουν την ιδέα ενός διαφοροποιημένου καθεστώτος, ενώ άλλα δεν τάσσονται υπέρ ειδικής προσέγγισης. Αρκετά επισημαίνουν την αναγκαιότητα να αφηθούν τα κράτη μέλη ελεύθερα να επιλέξουν την εφαρμογή συγκεκριμένων μέτρων – συνδέοντας συχνά κάτι τέτοιο με το καθεστώς των 12 ναυτικών μιλίων. Το ΕΚ υποστηρίζει τη διαφοροποίηση και ζητεί συγκεκριμένα προγράμματα για τους παράκτιους στόλους μικρής κλίμακας.

Η πλειονότητα των ενδιαφερομένων (τόσο από τον κλάδο και τις ΜΚΟ όσο και από τις αρχές περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης) βλέπουν θετικά την παράκτια αλιεία μικρής κλίμακας λόγω, μεταξύ άλλων, της σύνδεσής της με τις τοπικές κοινότητες, της χρήσης παθητικών και επιλεκτικών αλιευτικών εργαλείων και της χαμηλότερης κατανάλωσης καυσίμων. Ορισμένοι συνεισφέροντες επισημαίνουν δυνητικά προβλήματα, εάν διαφορετικοί στόχοι αλιεύουν τα ίδια αποθέματα σε ένα αλιευτικό πεδίο. Πολλοί συνεισφέροντες υπογραμμίζουν, ωστόσο, ότι οι τύποι παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας έχουν (ενίοτε σημαντικό) αντίκτυπο στους πόρους, επομένως δεν πρέπει να εξαιρεθούν από τα μέτρα διατήρησης και ελέγχου.

Πολλοί συνεισφέροντες (συμπεριλαμβανομένου του ΕΚ) επισημαίνουν την ποικιλία των καταστάσεων σε ολόκληρη την ΕΕ και ζητούν μια ευέλικτη προσέγγιση – προσαρμόζοντας τον ορισμό στις ιδιαιτερότητες των περιοχών ή/και των τύπων αλιείας. Οι περισσότεροι από τους υποστηρικτές αυτής της θέσης τάσσονται υπέρ ενός συνδυασμού κριτηρίων επιλογής, συμπεριλαμβανομένων του μήκους του σκάφους, της ακτίνας δράσης της αλιείας, της διάρκειας του ταξιδιού, των όγκων των αλιευμάτων, του τύπου των αλιευτικών εργαλείων. Αρκετοί συνεισφέροντες από τις ΜΚΟ και τον αλιευτικό κλάδο επιθυμούν να ληφθούν υπόψη κοινωνικά κριτήρια και η σύνδεση με την τοπική/περιφερειακή κοινότητα. Ορισμένοι προτείνουν την απομόνωση περιοχών βάσει τύπων αλιείας και μερικοί εισηγούνται τη συμπερίληψη των ερασιτεχνικών τύπων αλιείας στο συγκεκριμένο καθεστώς.

Η λήψη αποφάσεων συνδέεται συχνά με την περιφερειοποιημένη προσέγγιση, θεσπίζοντας γενικά κριτήρια σε επίπεδο ΕΕ, με διαχείριση είτε σε εθνικό επίπεδο (τα κράτη μέλη υποστηρίζουν τη συγκεκριμένη εναλλακτική δυνατότητα) είτε σε περιφερειακό/τοπικό επίπεδο. Μέρος του κλάδου ζητεί τη διαχείριση σε επίπεδο τύπου αλιείας ή αλιείων (συνδιαχείριση ή αυτοδιαχείριση).

Οι συνεισφέροντες συμφωνούν γενικά ότι η θέσπιση διαχείρισης βάσει δικαιωμάτων και ατομικών μεταβιβάσιμων δικαιωμάτων δεν πρέπει να θέσει σε κίνδυνο τη συνέχιση της ύπαρξης του στόλου παράκτιας αλιείας μικρής κλίμακας. Επομένως, δεν θεωρούνται αναγκαία ούτε ατομικά μεταβιβάσιμα δικαιώματα ούτε ρήτρες

διασφάλισης (για την αποφυγή υπερβολικής συγκέντρωσης ή εξαγοράς αλιευτικών δικαιωμάτων). Προτείνεται συχνά ειδική οικονομική βοήθεια για δράσεις, όπως η βελτίωση της ασφάλειας (μέσω ενισχύσεων εκσυγχρονισμού), κατάρτιση στη διαχείριση της αλιείας, πιστοποίηση αλιείας, ενώ ορισμένοι τάσσονται επίσης υπέρ της δημόσιας στήριξης για την κατασκευή νέων σκαφών για τους εν λόγω στόλους. Άλλοι πιστεύουν ότι η επιφύλαξη ποσοστώσεων ή αποκλειστικής πρόσβασης σε περιοχές πρέπει να εντάσσεται στο εν λόγω καθεστώς.

3.2. Πλήρης αξιοποίηση της αλιείας μας

Οι περισσότεροι συνεισφέροντες συμφωνούν με τον στόχο της σταδιακής επίτευξης επιπέδων εκμετάλλευσης που θα αντιστοιχούν στη ΜΒΑ το 2015. Ορισμένες διαφορές μπορούν να υπογραμμισθούν, όταν εξετάζεται κατά πόσον ο δείκτης FMSY θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ως απώτατος στόχος ή ως ενδιάμεσος στόχος, δημιουργώντας δυνατότητες εξέτασης οικονομικών παραγόντων (ορισμένοι συνεισφέροντες εισηγούνται την αντικατάστασή του με τον δείκτη FMEY) ή σχεδιάζοντας νέους στόχους σύμφωνα με την ιδιαιτερότητα των μικτών τύπων αλιείας ή με μια οικοσυστημική προσέγγιση συμβατή προς τους στόχους της οδηγίας-πλαισίου για τη θαλάσσια στρατηγική. Οι νέοι αυτοί στόχοι πρέπει να συνδέονται με σαφή χρονοδιαγράμματα και προθεσμίες. Παρ' όλα αυτά, ορισμένοι επισημαίνουν ότι η στρατηγική ΜΒΑ δεν θα έχει σημασία για αποθέματα και τύπους αλιείας εκεί όπου δεν υπάρχουν διαθέσιμα δεδομένα ή τα δεδομένα δεν είναι αξιόπιστα.

Όσον αφορά τα μέσα διαχείρισης για τον περιορισμό των ποσοστών θνησιμότητας λόγω αλιείας (ο δείκτης που αφορά το ποσοστό του αποθέματος που θανατώνεται από αλιευτικές δραστηριότητες), οι περισσότεροι συνεισφέροντες θεωρούν συναφή τα όρια στα αλιεύματα και στην αλιευτική προσπάθεια, ανάλογα κυρίως με τους τύπους αλιείας στους οποίους θα εφαρμοσθούν. Αρκετοί συνεισφέροντες αναφέρουν τη χρησιμότητα της διαχείρισης ενιαίων τύπων αλιείας πελαγικών ειδών μέσω ορίων αλιευμάτων και της θέσπισης ορίων στην αλιευτική προσπάθεια σε πολυειδικούς τύπους αλιείας και στην αλιεία πολλαπλών επαγγελμάτων. Επιπλέον, ελάχιστοι συνεισφέροντες ζητούν την υπαγωγή των καθεστώτων αλιευτικής προσπάθειας στα συστήματα διαχείρισης των ΤΑC. Ακόμη λιγότεροι είναι εκείνοι που υποστηρίζουν να μην χρησιμοποιηθούν ούτε μέσα σχετικά με την αλιευτική προσπάθεια ούτε μέσα για τα όρια αλιευμάτων. Πολλοί σχολιάζουν τις αδυναμίες που συνδέονται με αμφότερα τα μέσα: η διαχείριση των ορίων αλιευμάτων που βασίζεται επί του παρόντος στις εκφορτώσεις και οι περιορισμοί στην αλιευτική προσπάθεια προσαρμόζονται δύσκολα στα παθητικά αλιευτικά εργαλεία. Λιγοστοί συνεισφέροντες επιμένουν επίσης στη διαχείριση της συμπληρωματικής αλιευτικής ικανότητας (ή της αλιευτικής ισχύος) και της αλιευτικής προσπάθειας. Άλλοι υποστηρίζουν την κατάργηση των «χάρτινων ψαριών» ή της «χάρτινης αλιευτικής προσπάθειας» (αλιευτικές δυνατότητες οι οποίες δεν χρησιμοποιούνται διαρθρωτικά). Ορισμένοι υποστηρίζουν επίσης τη δυνατότητα διαχείρισης χρονικών και χωρικών στοιχείων της αλιευτικής προσπάθειας ή των αλιευμάτων μέσω γεωγραφικών αποκλεισμών, προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών και ολοκληρωμένης διαχείρισης παράκτιων περιοχών

Οι συνεισφέροντες τάσσονται στη συντριπτική τους πλειονότητα υπέρ της εφαρμογής πολυετών σχεδίων υποστηρίζοντας μια προσέγγιση τύπων αλιείας, ενώ

ορισμένοι συνεισφέροντες ζητούν ακόμη και οικοσυστημικά πολυετή σχέδια. Σε ορισμένες περιπτώσεις, διευκρινίζεται ότι οι κανόνες ελέγχου της αλιεύσης στα εν λόγω πολυετή σχέδια πρέπει να αντικατοπτρίζουν αυστηρά τα αποτελέσματα που κατέστησαν διαθέσιμα μέσω της διαδικασίας επιστημονικών συμβουλών για σημαντικά αποθέματα, ομάδες αποθεμάτων ή τύπους αλιείας. Επίσης, ορισμένα σχόλια υπογραμμίζουν ότι οι πολιτικές πιέσεις θα μειωθούν επακόλουθα κατά τον υπολογισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων. Επιπλέον, ορισμένα σχόλια υπογραμμίζουν ότι τα πολυετή σχέδια πρέπει να εξετάζουν και άλλα θέματα, όπως τις απορρίψεις, τη διάρθρωση και τη σύνθεση των αλιευμάτων, αλλά και οικονομικούς και κοινωνικούς παράγοντες. Ορισμένοι συνεισφέροντες αναφέρουν ότι η πολιτική διαχείριση της ικανότητας πρέπει να συμβαδίζει με την ανάπτυξη των εν λόγω πολυετών σχεδίων. Όσον αφορά την έγκριση και την εφαρμογή τους, υποστηρίζεται μια πιο ευέλικτη διαδικασία καθώς και η ανάθεση μεγαλύτερης ευθύνης στα ΠΓΣ.

Όσον αφορά τα τεχνικά μέτρα και τα ατομικά μεταβιβάσιμα δικαιώματα, οι τάσεις στις συνεισφορές είναι λιγότερο σαφείς· αρκετά σχόλια τονίζουν ότι δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη μια ενιαία λύση, ενώ άλλα επισημαίνουν ότι είναι προτιμότερο να δοθεί έμφαση στις βελτιώσεις των τεχνικών μέτρων διατήρησης παρά στην ανάπτυξη ατομικών μεταβιβάσιμων δικαιωμάτων. Παρ' όλα αυτά, αρκετά σχόλια επιμένουν στην αναγκαιότητα αντιμετώπισης των προβλημάτων που συνδέονται με τις απορρίψεις (η απαγόρευση των απορρίψεων εξακολουθεί να φαίνεται αμφιλεγόμενη) και τα παρεμπύπτοντα αλιεύματα.

Άλλες ιδέες, οι οποίες συνδέονται περισσότερο ή λιγότερο άμεσα με ζητήματα διατήρησης, περιέχονται σε αρκετές συνεισφορές, όπως η αναγκαιότητα περιορισμού της πρόσβασης στα 12 ναυτικά μίλια για τους στόλους αλιείας μικρής κλίμακας ή η ενδεχόμενη επικαιροποίηση της σχετικής σταθερότητας.

3.3. Σχετική σταθερότητα και πρόσβαση σε παράκτιους τύπους αλιείας

Η μεγάλη πλειονότητα των συνεισφερόντων (συμπεριλαμβανομένων των περισσότερων κρατών μελών) υποστηρίζουν τη διατήρηση της αρχής της σχετικής σταθερότητας, την οποία θεωρούν ακρογωνιαίο λίθο της ΚΑΛΠ που παρέχει ασφάλεια και σταθερότητα. Περιορισμένος αριθμός συνεισφερόντων είναι διατεθειμένοι να επανεξετάσουν την αρχή, τασσόμενοι υπέρ μοντέλων που βασίζονται περισσότερο στην αγορά για τα αλιευτικά δικαιώματα ή υπέρ της μετάβασης στην προσπάθεια στους μικτούς τύπους αλιείας ή/και υπέρ της ριζικής αλλαγής στην πρόσβαση/κατανομή η οποία θα βασίζεται σε περιβαλλοντικά κριτήρια ή κριτήρια δίκαιης μεταχείρισης (κυρίως ορισμένες περιβαλλοντικές ΜΚΟ). Το ΕΚ ζητεί να διερευνηθεί η αναγκαιότητα αλλαγής της αρχής, αλλά επιμένει ότι τα οφέλη της σχετικής σταθερότητας για τις παράκτιες κοινότητες πρέπει να διατηρηθούν.

Υπάρχει ευρεία υποστήριξη για την επανεξέταση των κλειδών κατανομής και την επικαιροποίησή τους βάσει της παρούσας πραγματικότητας, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη τις ετήσιες ανταλλαγές ποσοστώσεων. Άλλοι υποστηρίζουν την προσαρμογή στην πραγματική αλιευτική ικανότητα.

Το σύστημα των μεταβιβάσεων και ανταλλαγών ποσοστώσεων τυγχάνει ευρείας αποδοχής. Ορισμένοι εισηγούνται περαιτέρω ανάπτυξη των μεταβιβάσεων ποσοστώσεων (μέσω ανταλλαγών στον κλάδο και δυνατοτήτων ανταλλαγής με τρίτες χώρες).

Η συντριπτική πλειονότητα των συνεισφερόντων υποστηρίζει τη συνέχιση του καθεστώτος των 12 ναυτικών μιλίων, το δε ΕΚ ζητεί να καταστεί το καθεστώς μόνιμο. Μια μεγάλη ομάδα κάνει λόγο για σύνδεση του εν λόγω καθεστώτος με την προστασία των στόλων μικρής κλίμακας. Ορισμένες συνεισφορές υποστηρίζουν ένα καθεστώς που θα επιτρέπει την πρόσβαση σε σκάφη τα οποία πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις βιωσιμότητας, ή τον περιορισμό της πρόσβασης σε συγκεκριμένους τύπους αλιείας, ή την ενοποίηση τύπων αλιείας με προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές. Περιορισμένος αριθμός συνεισφορών εισηγείται ότι οι κανόνες που επιβάλλονται από τα κράτη μέλη εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων πρέπει να εφαρμόζονται σε όλα τα σκάφη που δραστηριοποιούνται στα εν λόγω ύδατα. Σποραδικά, κάποιες συνεισφορές υποστηρίζουν την επάνοδο στα χωρικά ύδατα ή την ακύρωση των ρυθμίσεων αμοιβαίας πρόσβασης μεταξύ κρατών μελών.

3.4. Εμπόριο και αγορές – από το δίκτυο στον καταναλωτή

Γενικά, η κοινή οργάνωση αγοράς (ΚΟΑ, κανονισμός 104/2000) θεωρείται θεμελιώδης πυλώνας της ΚΑΛΠ. Πρέπει να δοθεί έμφαση στο σύνολο της αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές ανάγκες της υδατοκαλλιέργειας.

Τα κράτη μέλη, το ΕΚ και ο κλάδος τονίζουν τον ρόλο των ΟΠ, οι οποίες πρέπει να ενισχυθούν και να αναλάβουν περισσότερες ευθύνες όσον αφορά τη διαχείριση της παραγωγής και των πόρων, την καλύτερη διεύθυνση της αγοράς και απόκριση στην αγορά, την καινοτομία και τη συγκέντρωση της προσφοράς, συμπεριλαμβανομένου ισχυρότερου ρόλου για τις (διεθνικές) διακλαδικές οργανώσεις. Μερικά κράτη μέλη συνιστούν την αύξηση της χρηματοδότησης των ΟΠ, για την υποστήριξη των αυξημένων ευθυνών αλλά και του σχεδιασμού της εμπορίας.

Η αναγκαιότητα αναθεώρησης και απλούστευσης των μηχανισμών τιμών και παρέμβασης αναγνωρίζεται ευρέως, και οι περισσότεροι συνεισφέροντες πιστεύουν ότι οι αποσύρσεις (ιχθύων στο πλαίσιο των μηχανισμών παρέμβασης της ΚΟΑ) πρέπει να καταργηθούν, αλλά η ενίσχυση μεταφοράς πρέπει να διατηρηθεί. Ορισμένοι υποστηρίζουν άμεσες ενισχύσεις στις δραστηριότητες παραγωγής και εμπορίας. Το σύστημα των τιμών προσανατολισμού εκτιμάται από τον κλάδο, αλλά πρέπει να είναι καλύτερα προσαρμοσμένο στις (περιφερειακές) πραγματικότητες, ενώ η υδατοκαλλιέργεια ζητεί το δικό της σύστημα τιμών.

Οι περισσότεροι συνεισφέροντες πιστεύουν ότι η επισήμανση και η πιστοποίηση είναι ελπιδοφόρες στρατηγικές, εκεί όπου ένα κανονιστικό πλαίσιο θα συνέβαλε στη διαφάνεια και στην ανάπτυξη της εμπιστοσύνης των καταναλωτών. Η υποστήριξη στην προώθηση της κατανάλωσης φαίνεται πιο αμφιλεγόμενη.

Όσον αφορά την εμπορική πολιτική ειδικότερα, οι εισαγωγείς και οι μεταποιητές επιμένουν στην ελευθέρωση των εισαγωγών, προκειμένου να διασφαλίζεται ο εφοδιασμός σε πρώτες ύλες. Αρκετά κράτη μέλη επιθυμούν τη διατήρηση του καθεστώτος των δασμών, οι δε έμποροι λιανικής και οι εισαγωγείς τάσσονται υπέρ

περισσότερων αναστολών δασμών. Το ΕΚ και πολλοί άλλοι συνεισφέροντες σχολιάζουν επί μη δασμολογικών ζητημάτων, ζητώντας ίσους όρους ανταγωνισμού τόσο για τα προϊόντα της ΕΕ όσο και για τα εισαγόμενα προϊόντα, μεταξύ άλλων μέσω ρητρών διασφάλισης, μέτρων αντι-ντάμπινγκ και αυστηρών ελέγχων στις εισαγωγές.

3.5. Ενσωμάτωση της κοινής αλιευτικής πολιτικής στο πλαίσιο της ευρύτερης πολιτικής για τη θάλασσα

Η ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική (ΟΘΠ, COM(2007)575) θεωρείται γενικά σημαντική από την άποψη ότι πρέπει να περιλαμβάνει την ΚΑΛΠ ως αναπόσπαστο μέρος της και ότι απαιτούνται ολιστικές προσεγγίσεις. Η σημερινή κατάσταση επικρίνεται ευρέως, λόγω μη συνεκτικών πολιτικών που θίγουν την ισότητα των όρων ανταγωνισμού. Το ΕΚ ζητεί επαρκείς χρηματοδοτικούς πόρους για την ΟΘΠ.

Οι διάφοροι ενδιαφερόμενοι (κυρίως ο κλάδος) αντιλαμβάνονται την ανάπτυξη της ΟΘΠ ως δυνατότητα αύξησης της επιρροής τους στις δραστηριότητες άλλων οικονομικών παραγόντων ή αύξησης της επιρροής τους στις πολιτικές αποφάσεις που έχουν αντίκτυπο στην αλιεία. Ομοίως, άλλοι συνεισφέροντες και περιβαλλοντικές ΜΚΟ κάνουν λόγο για αύξηση της επιρροής τους στις αποφάσεις που αφορούν την αλιεία. Υπάρχει ευρεία στήριξη για την περιφερειακή εφαρμογή της ΟΘΠ, συμπεριλαμβανομένης της αλιείας σε επίπεδο θαλάσσιας λεκάνης, με ένα περιφερειακό φόρουμ στο οποίο θα συζητούνται όλες οι πτυχές. Η στρατηγική της Βαλτικής Θάλασσας αναφέρθηκε ως χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Η μεγάλη πλειονότητα τάσσεται υπέρ μιας ΚΑΛΠ εναρμονισμένης με την οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική και άλλα περιβαλλοντικά νομοθετήματα, καθώς και με την οικοσυστημική προσέγγιση. Οι απόψεις διαφέρουν όσον αφορά τον τρόπο εφαρμογής της ενσωμάτωσης. Ο κλάδος ισχυρίζεται γενικά ότι οι αλιευτικές δραστηριότητες πρέπει να θεωρούνται ως (ιστορικά δικαιολογημένη) δραστηριότητα προτεραιότητας. Οι περιβαλλοντικές ΜΚΟ προτιμούν την ενσωμάτωση της αλιείας στα περιβαλλοντικά πρότυπα.

Όσον αφορά τη θαλάσσια χωροταξία, ο κλάδος διεκδικεί πρόσβαση κατά προτεραιότητα, και θεωρεί ότι πρέπει να ζητείται περισσότερο η γνώμη του, ενώ πολλά κράτη μέλη και ΜΚΟ πιστεύουν ότι η ΟΘΠ πρέπει να αποκτήσει μηχανισμούς για την πραγματοποίηση διαβούλευσης με όλους τους τομείς.

Ο κλάδος τονίζει ότι μπορεί να υποστηρίξει την προσαρμογή στις συνέπειες της κλιματικής αλλαγής και να συμβάλει ώστε να διασφαλισθεί ότι η αλιεία δεν θα υπονομεύσει την ανθεκτικότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων. Πολλές ΜΚΟ πιστεύουν ότι η μείωση των αλιευτικών πιέσεων, οι προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές και η μείωση των πρακτικών που καταναλώνουν καύσιμα αποτελούν τα καλύτερα εργαλεία για την αύξηση της ανθεκτικότητας του οικοσυστήματος στην κλιματική αλλαγή. Τα κράτη μέλη αναφέρουν την αναγκαιότητα βελτιωμένης έρευνας σχετικά με την κλιματική αλλαγή και την εφαρμογή της προσέγγισης οικοσυστήματος.

Η σημασία της αξιολόγησης του αντικτύπου και της καλύτερης γνώσης της λειτουργίας του οικοσυστήματος αναγνωρίζεται ευρέως. Ο κλάδος τονίζει ότι έχει

πολύ καλή γνώση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και ότι, επομένως, μπορεί να φανεί ιδιαίτερα χρήσιμος στον συγκεκριμένο τομέα (π.χ. εντοπισμός ευαίσθητων περιοχών).

3.6. Η βάση γνώσεων της πολιτικής

Υπάρχει συναίνεση ότι η ΚΑΛΠ πρέπει να βασίζεται στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές γνώσεις. Ορισμένοι (κυρίως περιβαλλοντικές ΜΚΟ και έμποροι λιανικής) ισχυρίζονται ότι οι επιστημονικές συμβουλές πρέπει να λαμβάνονται πάντοτε υπόψη. Το ΕΚ τονίζει ότι η έλλειψη γνώσεων δεν πρέπει να εμποδίζει τη λήψη προληπτικών μέτρων.

Οι περισσότεροι συνεισφέροντες δίνουν έμφαση σε προσεγγίσεις χωρίς αποκλεισμούς και σε συμμετοχικές προσεγγίσεις για την έρευνα και τις επιστημονικές συμβουλές, με εμπλοκή και καλή επικοινωνία όλων των ενδιαφερομένων με τους επιστήμονες (ορισμένοι θεωρούν αναγκαία μόνον τη συμμετοχή του κλάδου). Πολλοί ζητούν πολυεπιστημονική έρευνα και συμβουλές σε πλαίσιο οικοσυστήματος, ενοποιώντας την εν λόγω έρευνα με την οδηγία-πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική. Ορισμένοι συνεισφέροντες αναφέρουν την αναγκαιότητα προσαρμογής της διαδικασίας επιστημονικών συμβουλών σε ένα πλαίσιο περιφερειακής διαχείρισης.

Οι περισσότεροι συνεισφέροντες, από όλες τις ομάδες, προβληματίζονται σχετικά με τη διαθεσιμότητα και την ποιότητα των δεδομένων (π.χ. κοινωνικά και οικονομικά δεδομένα, δεδομένα για τις απορρίψεις κ.λπ.). Σύμφωνα με διάφορες ομάδες, η έλλειψη δεδομένων ή γνώσεων συνδέεται με τους υπερβολικά περιοριστικούς κανονισμούς (ο αλιευτικός κλάδος), την εφαρμογή μιας προσέγγισης οικοσυστήματος (ορισμένα κράτη μέλη, το ΕΚ, ΜΚΟ) ή την εμπιστοσύνη των καταναλωτών (έμποροι και έμποροι λιανικής).

Συγκεκριμένες εισηγήσεις ζητούν περισσότερες επενδύσεις στην έρευνα, στη συλλογή δεδομένων και στην παροχή συμβουλών, ενώ ορισμένοι συνεισφέροντες (ΕΚ και ορισμένα κράτη μέλη) υποστηρίζουν την καλύτερη χρήση της πληροφορικής και των αυτόματων καταχωρίσεων. Ορισμένοι πιστεύουν ότι πρέπει να παρασχεθούν κίνητρα στους αλιείς ώστε να παρέχουν ορθά δεδομένα. Μερικοί συνεισφέροντες προτείνουν μια νέα δομή της ΕΕ (π.χ. οργανισμός, συστάδες γνώσης), η οποία θα διασφαλίζει ανεξαρτησία, διαφάνεια και καλύτερο συντονισμό και χρήση των πόρων.

3.7. Διαρθρωτική πολιτική και δημόσιες χρηματοοικονομικές ενισχύσεις

Πολλές συνεισφορές αναφέρονται στην αναγκαιότητα συνέχισης της δημόσιας χρηματοδότησης του αλιευτικού κλάδου. Το ΕΚ ζητεί αυξημένους οικονομικούς πόρους για την αλιευτική πολιτική. Ομάδα κρατών μελών υποστηρίζει τροποποιήσεις στους όρους. Μερικά κράτη μέλη και οι περισσότερες ΜΚΟ επιμένουν στην εξάλειψη ή στη σταδιακή κατάργηση των επιδοτήσεων – συντηρούν μη βιώσιμες δομές και διατηρούν την εξάρτηση του κλάδου από τη δημόσια στήριξη.

Οι συνεισφέροντες συμφωνούν ότι τυχόν μελλοντική στήριξη θα πρέπει να συνοδεύει τη μετάβαση στο πλαίσιο της μεταρρυθμιστικής διαδικασίας και να

διευκολύνει την προσαρμογή του κλάδου, με στόχο τη μακροπρόθεσμη οικονομική και κοινωνική βιωσιμότητα ή τον μετριασμό των συνεπειών σημαντικών πολιτικών εξελίξεων (π.χ. μετατόπιση προς τη ΜΒΑ, το ΕΚ προτείνει οικονομική αποζημίωση για τους αλιείς που θα επηρεασθούν από τα πολυετή σχέδια). Η στήριξη της ΕΕ πρέπει να καθορισθεί και να στοχοθετηθεί καλύτερα, με επικέντρωση στην έρευνα και στην καινοτομία, στη βελτίωση της θαλάσσιας προστασίας και στην υποστήριξη των οργανώσεων αλιέων και της τοπικής ανάπτυξης (άξονας 4, βιώσιμη ανάπτυξη αλιευτικών περιοχών). Υπάρχει σημαντική υποστήριξη (ορισμένα κράτη μέλη και ο κλάδος) για την καθιέρωση ενός μηχανισμού υποστήριξης του κλάδου σε περιπτώσεις κρίσης ή έκτακτης ανάγκης, χωρίς να θίγονται ποτέ οι μακροπρόθεσμοι στόχοι. Η υδατοκαλλιέργεια αναφέρεται επίσης συχνά ως δυνητικός δικαιούχος δημόσιας στήριξης.

Γενικά, η αναδιάρθρωση του στόλου θεωρείται μια από τις κύριες προκλήσεις. Υπάρχει τάση διατήρησης του παροπλισμού των σκαφών, αλλά με αυστηρότερη εφαρμογή, για ορισμένους μέσω εφάπαξ καθεστώτων διάλυσης σκαφών. Άλλοι υιοθετούν μια εναλλακτική προσέγγιση και τονίζουν την ευρύτερη χρήση προσεγγίσεων αγοράς, όπως τα ατομικά μεταβιβάσιμα δικαιώματα. Η δημόσια χρηματοδότηση για τον εκσυγχρονισμό του στόλου (επιλεκτικότητα, καινοτόμοι τεχνολογίες κ.λπ.) υποστηρίζεται από πολλούς συνεισφέροντες, ενώ περιορισμένος είναι ο αριθμός εκείνων που υποστηρίζουν τη δημόσια στήριξη για την ανανέωση του στόλου (συμπεριλαμβανομένων του ΕΚ και ορισμένων κρατών μελών). Ορισμένες περιφέρειες και ενδιαφερόμενοι υπογραμμίζουν την κοινωνική διάσταση της αναδιάρθρωσης. Ωστόσο, η υποστήριξη της προσωρινής παύσης των δραστηριοτήτων δεν υποστηρίζεται ρητά εάν είναι διαθέσιμο ένα εναλλακτικό μέσο (π.χ. ένας μηχανισμός έκτακτης ανάγκης).

Η αυξημένη εξάρτηση της χρηματοδότησης εκ μέρους της ΕΕ από την επίτευξη των στόχων της ΚΑΛΠ τυγχάνει ευρείας υποστήριξης. Ορισμένοι (συμπεριλαμβανομένων μερικών οργανώσεων του κλάδου) πιστεύουν ότι η συμμόρφωση προς τους κανόνες/τους στόχους πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τη διαθεσιμότητα κεφαλαίων. Μια περισσότερο τομεακή προσέγγιση, η οποία δεν βασίζεται σε κριτήρια σύγκλισης, υποστηρίζεται θερμά, αλλά μια ομάδα κρατών μελών και το ΕΚ αντιτίθενται σε κάτι τέτοιο. Περιορισμένος αριθμός συνεισφερόντων υποστηρίζουν τη σταδιακή κατάργηση της εθνικής υποστήριξης (συμπεριλαμβανομένων φοροαπαλλαγών και καθεστώτων κρατικών ενισχύσεων, π.χ. *de minimis*). Η συντριπτική πλειονότητα τόσο στον κλάδο όσο και στα κράτη μέλη θεωρεί ότι οι κοινές υπηρεσίες (όπως ο έλεγχος και η συλλογή δεδομένων) πρέπει να χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο της μελλοντικής χρηματοδότησης της ΕΕ.

3.8. Εξωτερική διάσταση

Οι περισσότεροι συνεισφέροντες επιβεβαιώνουν τη σημασία της εξωτερικής διάστασης και τονίζουν ότι οι στόχοι της ΚΑΛΠ πρέπει να εφαρμόζονται τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά προκειμένου να διασφαλίζεται η συνεκτικότητα της πολιτικής. Το ΕΚ και ορισμένοι άλλοι αντιλαμβάνονται την προάσπιση των κοινοτικών συμφερόντων ως καθοδηγητικό στόχο. Η συντριπτική πλειονότητα των ενδιαφερομένων συμφωνεί με την αναγκαιότητα εντονότερης ανάμειξης της ΕΕ στις περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ), οι οποίες διαδραματίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στην παγκόσμια διακυβέρνηση της αλιείας.

Κάτι τέτοιο πρέπει να περιλαμβάνει επίσης τη βελτίωση των επιστημονικών πληροφοριών και συμβουλών, μεγαλύτερη εμπλοκή όλων των ενδιαφερομένων και μια πιο διάφανη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Οι περισσότεροι ενδιαφερόμενοι υποστηρίζουν τη συνέχιση της πολιτικής ελεύθερης πρόσβασης σε διεθνή ύδατα στο πλαίσιο των ΠΟΔΑ. Ωστόσο, ορισμένοι τονίζουν ότι οι δικαιούχοι (κλάδος ή χώρες) πρέπει να συνεισφέρουν στα έξοδα διαχείρισης, έρευνας και εποπτείας ή να πληρώνουν για το δικαίωμα αλιείας σε ανοικτές θάλασσες, ενώ το ΕΚ τονίζει την πρόσβαση μόνον εκεί όπου υπάρχει πλεόνασμα πόρων.

Πολλοί συνεισφέροντες επικεντρώνονται στις συμφωνίες αλιευτικής σύμπραξης (ΣΑΣ). Η πλειονότητα των ενδιαφερομένων από τον κλάδο υποστηρίζουν τη διατήρηση της παρούσας δομής των ΣΑΣ για τη διασφάλιση νομικής προστασίας και υπεύθυνης αλιείας, παρέχοντας μια πλατφόρμα για τη συμμόρφωση, τη διαφάνεια και την υποστήριξη τρίτων χωρών. Δύο κράτη μέλη προτιμούν την ενίσχυση των ΣΑΣ σε περιφερειακή βάση, η οποία θα οδηγήσει σε πιο αποτελεσματική έρευνα, έλεγχο και εποπτεία και περιφερειακή συνεργασία γενικότερα. Αρκετοί ενδιαφερόμενοι, και ιδίως ΜΚΟ, προτείνουν την αντικατάσταση των ΣΑΣ από ένα πλαίσιο διακυβέρνησης της αλιείας ή συμφωνίες βιώσιμου εφοδιασμού.

Πολλοί θεωρούν σημαντική την εναρμόνιση των αρχών της ΚΑΛΠ και τη στενότερη επεξεργασία των ΣΑΣ σε συνδυασμό με άλλες πολιτικές, ώστε να διασφαλίζονται συνεκτικότητα και συνέργιες με τις συμφωνίες οικονομικής εταιρικής σχέσης (ΣΟΕΣ), τις εμπορικές συμφωνίες, την αναπτυξιακή βοήθεια και την υποστήριξη της τοπικής ανάπτυξης. Ο κλάδος θεωρεί τις συμπράξεις μέσο για επενδύσεις σε τρίτες χώρες. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις και ορισμένες περιβαλλοντικές ΜΚΟ υποστηρίζουν τον σεβασμό των τοπικών κοινοτήτων και τα δικαιώματα των τοπικών εργαζομένων. Ορισμένοι ενδιαφερόμενοι υπογραμμίζουν τη σημασία των συμφωνιών με βόρειες χώρες.

Μεγάλος αριθμός ενδιαφερομένων από τον κλάδο προτιμούν τη διατήρηση του υφιστάμενου τρόπου χρηματοδότησης των ΣΑΣ, ενώ ένας επίσης σημαντικός αριθμός αναφέρει ότι οι ΣΑΣ πρέπει να χρηματοδοτούνται από ιδιωτικά κεφάλαια ή από συμπράξεις δημόσιου-ιδιωτικού τομέα. Οι ΜΚΟ επιμένουν στην πληρωμή για την πρόσβαση στα ύδατα τρίτων χωρών από τον κλάδο, ο οποίος θα πρέπει να αποδεικνύει τη συμμόρφωση προς τα κριτήρια βιωσιμότητας.

Ορισμένες ΜΚΟ υποστηρίζουν τις επενδύσεις της ΕΕ για τη μεταφορά τεχνογνωσίας και την υποστήριξη της ανάπτυξης, αλλά όχι τη μεταφορά αλιευτικής ικανότητας. Η υδατοκαλλιέργεια στο πλαίσιο των ΣΑΣ υποστηρίζεται από ορισμένους ενδιαφερομένους, αλλά πολλές ΜΚΟ αντιτίθενται σε κάτι τέτοιο.

3.9. Υδατοκαλλιέργεια

Η υδατοκαλλιέργεια θεωρείται γενικά σημαντική, και ζητείται η διατήρηση του χρηματοδοτικού μέσου για την υποστήριξη της ανάπτυξής της και την ένταξη των αναγκών της υδατοκαλλιέργειας στην εξέταση της πολιτικής της αγοράς. Οι περισσότεροι συνεισφέροντες αναφέρονται στην κοινωνικοοικονομική σημασία, στη διάσταση της αγοράς, στον σύνδεσμο με την αλιεία, στα προβλήματα των εισαγόμενων προϊόντων και στην πρόσβαση σε χώρο. Ορισμένοι ενδιαφερόμενοι από τον κλάδο τονίζουν ότι η υδατοκαλλιέργεια πρέπει να υπάγεται στην

αρμοδιότητα των κρατών μελών και να μην περιλαμβάνεται στην ΚΑΛΠ. Ορισμένα κράτη μέλη υποστηρίζουν τη θέση αυτή, αλλά τάσσονται υπέρ οικονομικής στήριξης της από την ΕΕ.

Ορισμένα κράτη μέλη και ΜΚΟ επιμένουν στην αναγκαιότητα περιβαλλοντικής βιωσιμότητας και ανάπτυξης στο πλαίσιο της οικοσυστημικής προσέγγισης, εκλαμβάνοντας την υδατοκαλλιέργεια ως εναλλακτικό προμηθευτή τροφίμων. Άλλα κράτη μέλη βλέπουν την υδατοκαλλιέργεια ως θεμελιώδη και στρατηγικό πυλώνα της ΚΑΛΠ, υποστηρίζοντας μια συνεκτική ανάπτυξη της πολιτικής της ΕΕ. Ενώ ορισμένες ΜΚΟ υποστηρίζουν τη βιώσιμη υδατοκαλλιέργεια, η πλειονότητα των περιβαλλοντικών ΜΚΟ και των εκπροσώπων των καταναλωτών εκφράζουν ανησυχίες σχετικά με τον αρνητικό αντίκτυπο των πρακτικών της υδατοκαλλιέργειας στο περιβάλλον.

Το ΕΚ, μερικά κράτη μέλη και άλλοι συνεισφέροντες αντιλαμβάνονται την υδατοκαλλιέργεια ως αναπόσπαστο μέρος της ΚΑΛΠ· μερικές περιβαλλοντικές ΜΚΟ αντιλαμβάνονται την ενσωμάτωση της υδατοκαλλιέργειας στην ΚΑΛΠ κυρίως ως τρόπο για την προώθηση της περιβαλλοντικά βιώσιμης (και κοινωνικά υπεύθυνης) παραγωγής ιχθύων. Οι εν λόγω οργανώσεις και μερικές ενώσεις για την καλή μεταχείριση των ζώων θεωρούν την ενσωμάτωση της υδατοκαλλιέργειας στην ΚΑΛΠ μέσο για τη μείωση του αντικτύπου της στο περιβάλλον (π.χ. περιορισμός της χρήσης σαρκοβόρων ειδών ιχθύων, περιορισμός των πηγών ζωοτροφών κ.λπ.). Ωστόσο, μια άλλη σημαντική ομάδα περιβαλλοντικών ΜΚΟ θεωρεί ότι η υδατοκαλλιέργεια δεν πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της αναθεωρημένης ΚΑΛΠ, αλλά ο τομέας αυτός πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο ειδικής διαχείρισης στο πλαίσιο ειδικού ευρωπαϊκού μέσου ή από τα ίδια τα κράτη μέλη.

4. ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΣΕ ΆΛΛΑ ΘΕΜΑΤΑ

Αρκετές συνεισφορές, ιδίως από το ΕΚ, ζητούν να δοθεί προσοχή στην *κοινωνική διάσταση*, συμπεριλαμβανομένης της ελκυστικότητας του επαγγέλματος, της αναγνώρισης του ρόλου των γυναικών και των ευάλωτων ομάδων στην αλιεία. Παρότι αναγνωρίζεται το περιορισμένο περιθώριο δράσης, ζητείται π.χ. υποστήριξη στον κοινωνικό διάλογο, κατάρτιση και αμοιβαία αναγνώριση προσόντων, μέριμνα για τις συνθήκες εργασίας και την ασφάλεια επί των σκαφών και τις αμοιβές του πληρώματος. Οι συγκεκριμένες εισηγήσεις περιλαμβάνουν μηχανισμούς για την προστασία της απασχόλησης και την ανάπτυξη μιας μακροπρόθεσμης στρατηγικής.

Οι αρχές που εκπροσωπούν τις *εξόχως απόκεντρες περιοχές* και το ΕΚ επιμένουν στη σημασία της αλιείας, αλλά επισημαίνουν επίσης τα ειδικά προβλήματα τα οποία απαιτούν ειδικές λύσεις (συμπεριλαμβανομένης της χωριστής διαχείρισης του στόλου). Ορισμένες συνεισφορές προτείνουν μια περιφερειακή προσέγγιση, αλλά τονίζουν τα προβλήματα οριοθέτησης της πρόσβασης στα ύδατα που περιβάλλουν τις εξόχως απόκεντρες περιοχές. Ένας συνεισφέρων εισηγείται τη διενέργεια ειδικής αξιολόγησης του αντικτύπου των πολιτικών στις εξόχως απόκεντρες περιοχές.

Η *ερασιτεχνική αλιεία* θα ήθελε να αντιμετωπίζεται ως πραγματικός ενδιαφερόμενος στην ΚΑΛΠ με σημαντική αξία όσον αφορά τη βιώσιμη οικονομία και τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης. Άλλοι θεωρούν ότι η ερασιτεχνική αλιεία και ο αντίκτυπός

της στα αποθέματα πρέπει να εξετασθούν στο πλαίσιο της ΚΑΛΠ, με συλλογή δεδομένων και, όπου απαιτείται, συγκεκριμένα τεχνικά μέτρα.

Τέλος, το ΕΚ επισημαίνει τους *λιμένες* ως σημαντικούς παράγοντες διευκόλυνσης της αλιείας.

5. ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

Παρότι ορισμένες μεμονωμένες συνεισφορές είναι πολύ αναλυτικές και εξετάζουν σχεδόν όλα τα ζητήματα της ΚΑΛΠ, οι περισσότερες εμφανίζουν περιορισμούς όσον αφορά την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Πολλοί πολίτες επιθυμούν να σταματήσει η υπεραλίευση (ορισμένοι προτείνουν την αναστολή της δραστηριότητας), να καταργηθούν οι επιδοτήσεις και να απαγορευθούν τα καταστροφικά αλιευτικά εργαλεία. Πολλοί συνεισφέροντες υποστηρίζουν την απαγόρευση των απορρίψεων, και ορισμένοι ζητούν να εφαρμόζονται αυστηρά οι επιστημονικές συμβουλές κατά τον καθορισμό των ΤΑΚ. Άλλοι αναφέρουν την αναγκαιότητα μείωσης του στόλου, αύξησης των ελέγχων, προστασίας των υφάλων και διατήρησης της ερασιτεχνικής αλιείας. Στο άλλο άκρο του φάσματος, μερικοί συνεισφέροντες ζητούν την κατάργηση της ΚΑΛΠ, την επάνοδο σε ζώνες 200 μιλίων υπό την αρμοδιότητα των κρατών μελών ή/και την επανεθνικοποίηση της αλιευτικής πολιτικής. Λήφθηκαν δύο τύποι μαζικών μηνυμάτων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: στο πρώτο, περιορισμένος αριθμός πολιτών ζητούσε μόνιμα θαλάσσια πάρκα σε ποσοστό 40 % των κοινοτικών υδάτων σε συνδυασμό με την έκκληση να απαγορευθεί η καταστροφική αλιεία με τράτες και να καταργηθούν οι απορρίψεις και τα παρεμπόδιοντα αλιεύματα. Ένα δεύτερο μαζικό μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ισχυρίζεται ότι υπερβολικά μεγάλος αριθμός αλιέων αλιεύουν υπερβολικά μεγάλο αριθμό ιχθύων, και καταθέτει τις ακόλουθες προτάσεις πολιτικής: μείωση του στόλου κατά τουλάχιστον 50 %, σεβασμός των επιστημονικών συμβουλών, δημιουργία ενός δικτύου ΠΘΠ, απαγόρευση των καταστροφικών αλιευτικών μεθόδων, απαγόρευση των απορρίψεων και υποχρέωση παροχής εκτενών πληροφοριών για το προϊόν και την παραγωγή στους καταναλωτές. Τέλος, μια συνεισφορά αξίζει να μνημονευθεί τόσο λόγω του τρόπου παρουσίασής της (υπό μορφή κόμικ) όσο και λόγω του τρόπου αντιμετώπισης του θέματος (ο τίτλος είναι εύγλωττος: «Contribution tendre, naïve et insolente à la Poétique Commune de la Pêche»).

6. ΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΒΗΜΑΤΑ

Το παρόν ΕΕΥΕ θα δημοσιευθεί στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής και θα υποβληθεί ως βάση για την ανταλλαγή απόψεων στο Συμβούλιο Υπουργών Αλιείας που θα πραγματοποιηθεί στις 19-20 Απριλίου 2010. Το 2010 η Επιτροπή θα αναπτύξει και θα προετοιμάσει τις επιλογές πολιτικής για την αξιολόγηση αντικτύπου, οι οποίες θα συνοδεύουν τις προτάσεις μεταρρύθμισης. Στο στάδιο αυτό προβλέπονται εντατικές διαβουλεύσεις τόσο με τους ενδιαφερομένους όσο και με τα κράτη μέλη, και στη συνέχεια θα καταρτισθούν οι μεταρρυθμιστικές προτάσεις. Οι μεταρρυθμιστικές προτάσεις αναμένεται να εγκριθούν από το σώμα των Επιτρόπων στις αρχές του 2011.

Παράρτημα 1 Κατάλογος συνεισφορών που ελήφθησαν έως τις 12 Ιανουαρίου 2010

Πολίτες

114 μεμονωμένες συνεισφορές + 1329 με όμοιο κείμενο

Διοικήσεις/κοινοβούλια/κρατικές υπηρεσίες κρατών μελών

- Deutscher Bundestag
- Fiskeriverket (SE)
- Miljö- och jordbruksutskottets utlåtande (SE)
- Regeringskansliet (SE)
- SRU - German Advisory Council on the Environment (DE)
- Bundesrat (DE)
- Wirtschaftsrat der CDU(DE)
- UK House of Lords
- UK Joint Nature Conservation Committee
- UK English Heritage
- UK Government
- George MP - UK
- Finnish Ministry for Agriculture and Forestry
- Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Verbraucherschutz (DE)
- Bundesamt für Naturschutz (DE)
- Comhairle nan Eilean Siar (IE)
- Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (DK)
- Ministry of Food, Agriculture and Fisheries (DK)
- Marine Environment Unit – Federal Public Service Health, Food Chain Safety and Environment (BE)
- Rząd Rzeczypospolitej Polskiej (PL) – à vérifier par un/une PL de ton unité
- Ministerio de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino – Secretaría General del Mar (ES)
- Assembleia da República – Comissão de Agricultura, Desenvolvimento Rural e Pescas (PT)
- Τμήμα Αλιείας του Υπουργείου Γεωργίας της Δημοκρατίας της Λεττονίας – προς επαλήθευση
- Vlaamse Overheid (BE)
- Ministry of Agriculture, Nature and Food Quality (NL)
- République française
- Ministry of Agriculture, Forestry and Food (SI)
- Estoni

Περιφέρειες και τοπική αυτοδιοίκηση

- Scottish Government
- Xunta de Galicia
- Junta de Andalucía
- Kent & Essex Sea Fisheries Committee
- Eastern Sea Fisheries Joint Committee
- South Wales Sea Fisheries Committee
- Région Bretagne
- DE - Aktivregion Ostseeküste e.V.
- Poitou-Charentes, Pays de la Loire, Brittany and Lower-Normandy
- Gobierno de Canarias
- Generalitat de Catalunya
- East of England
- IE - South West Regional Authority
- SE - Fiskekommunerna
- CONFERENCE DES REGIONS PERIPHERIQUES MARITIMES D'EUROPE – CONFERENCE OF PERIPHERAL MARITIME REGIONS OF EUROPE
- Västra Götalandsregionen
- Conseil général Morbihan
- Unioncamere Calabria
- COSLA - Convention of Scottish Local Authorities
- Scottish Government
- Comhairle nan Eilean Siar
- Conseil général Finistère
- Région Réunion
- Région Haute Normandie
- Camara Municipal de Sesimbra
- Highland Council
- Gobierno Vasco
- Southern Sea Fisheries District
- Northumberland Sea Fisheries Committee
- UK - Environment Agency
- Seafish
- Aberdeen Council North East Scotland Fisheries Development Partnership
- Cornwall Sea Fisheries District
- Association of Sea Fisheries Committees England
- Département de l'Hérault
- Régions Ultrapériphériques
- Região Autónoma dos Açores
- Welsh Assembly Government
- Région Guadeloupe

Άλλα θεσμικά όργανα

- Επιτροπή των Περιφερειών
- Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (δεν λήφθηκε, αλλά τελεί υπό επεξεργασία)
- Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (δεν λήφθηκε, αλλά τελεί υπό επεξεργασία)
- UNEP/CMS/ASCOBANS
- HELCOM
- MEP for Munster
- Fianna Fail MEPs
- Bowles MEP
- D. Dodds MEP

Συμβουλευτικά όργανα

- ΣΕΑΥ
- ΠΓΣ Βαλτικής Θάλασσας
- ΠΓΣ Βόρειας Θάλασσας
- ΠΓΣ πελαγικών αποθεμάτων
- ΠΓΣ Βορειοδυτικών Υδάτων
- ΠΓΣ Νοτιοδυτικών Υδάτων
- ΠΓΣ μεγάλων αποστάσεων

Ενδιαφερόμενοι – κλάδος, ερασιτεχνική αλιεία, τουρισμός κλπ.

- Grupo Regal
- Sea Fishery Advisory Group of the Irish Seal Sanctuary
- Pedro Fernández
- Vianapesca
- CPMR North Sea Commission
- ACOPE
- ARVI
- L'Encre de Mer
- OPP48
- Peterhead Port Authority
- AETINAPE
- Promovis Nieuwpoort
- Confederación Española de Pesca Marítima de Recreo Responsable
- UNACOMAR
- Cap l'Orient Agglomération
- Europêche/Cogeca
- OPAGAC
- Associação de Armadores Pesca Artesanal Barlavento Algarvio
- Dutch Fish Product Board
- Mission de la Mer France
- Cornish Fed. Sea Anglers
- AIPCE-CEP
- Visveiling (Marcel Madou)
- Syndicat national des Chefs d'Entreprise à la Pêche maritime
- Danske Havne
- Landesfischereiverband Weser-Ems
- FR - Comité national des Pêches - CNPMM
- Cornish Fish Producers Organisation
- Scottish Pelagic Fishermen's Association
- Ilhas em Rede
- ANACEP & ANEPAT
- Greenore Cooley Fisherman's Association
- EAFPA
- Συνομοσπονδία Αλιέων Ελλάδος
- DE - Landesvereinigung für Nordseekrabben und Küstenfischer
- Puerto Celeiro
- Fischereischutzverband Schleswig-Holstein
- ACV Transcom Visserij
- AKTEA
- Fédération des Femmes du Milieu Maritime
- Federación Gallega de Cofradías de Pescadores
- The Fishermen's Association Limited
- National Federation Fishermen's Organisations
- Shetland Oceans Alliance
- Shellfish Association of Great Britain
- EuroCommerce

- Eurothon
- Edeka Zentrale
- IHK Nord
- DK-LAG Development North West Sealand
- Μη κυβερνητική αναπτυξιακή οργάνωση Φινλανδίας
- Scottish Fishermen's Federation
- Unioncamere Calabria
- BG - Civil Association "Regional Future"
- Rederscentrale
- Unione Italiana Lavoratori Pesca e Acquacoltura
- Fishmongers Company
- ETF
- CDSS
- Scottish Salmon Producers' Organisation
- Handelsverband Deutschland
- National Association of the Fish Farmers
- Federaci3n Territorial de Cofradías de Pescadores de Barcelona
- Árainn Mh3r Island Fishing Committee
- Federation of Irish Fishermen
- Ισπανική τεχνολογική πλατφόρμα αλιείας και υδατοκαλλιέργειας (PTEPA)
- UK - Food and Drink Federation
- CEPPT
- Coastlsig - LGA
- EPF - Entrepreneurs et Pêcheurs de France
- EAPO
- Federaci3n Nacional de Cofradías de Pescadores
- Collectif Pêche et Développement et Encre de Mer
- Cepesca
- Οργανώσεις του αλιευτικού κλάδου της Δανίας
- Dutch Anglers Organisation - Sportvisserij
- Angling Trust
- Irish Fishermen's Organisation
- APC - Advance Planning-Consulting
- ASOAR-ARMEGA
- SESIBAL
- ANFACO-CECOPECA
- CONXEMAR
- Swedish Fishermen Federation
- EPF- ORTHONGEL
- ADAPI
- SWFPA
- MARGov
- Centrale Economic Council & Consultative Commission for Fisheries
- SWFPO

- South West Handline Fishermen Association
- Fédération française d'Aquaculture
- SeFF Fiskeriturism
- EAA EFTTA FIPS (ερασιτέχνες αλιείς)
- HU - Hartobagy
- WOFFMG (ομάδα διαχείρισης αλιείας)
- Ομοσπονδία ερασιτεχνικής αλιείας Φινλανδίας
- Οργάνωση αλιείας Εσθονίας
- Ομοσπονδία αλιευτικών ενώσεων Ουαλίας
- NUTFA (αλιείς με σκάφη μήκους κάτω των 10 m)
- EE - Maritime Cultural Society of Saaremaa
- EE - Saarte Kalandus
- Ένωση Ελλήνων Πλοιοκτητών Αλιείας
- Mexillón de Galicia
- ArtesanalPesca
- Angling-school

MKO

EL

EL

- Nederlandse Vegetariërs Bond
- Baltic Sea 2020
- Fishcount.org.uk
- CFFA - CAPE
- 7 γαλλικές MKO
- ClientEarth-MCS
- Western Sahara Resource Watch
- Green Budget Germany
- WWF European Policy Office
- Irish Wildlife Trust
- Ocean Sentry
- EUCC Marine Team
- Marine Conservation Society
- ProWildlife
- Legambiente
- Seas at Risk
- Food and Water Europe
- COAST - UWE - Hebridean - SSACN - FIMETI
- PEW
- Ocean2012
- Eurogroup for Animals
- CFFA
- Environmental Pillar of Social Partnership
- Compassion in World Farming
- German Church Development Service
- Finnish Association for Nature Conservation
- Seas at Risk position
- Royal Society of Edinburgh
- Birdlife
- Ecologistas en Acción
- Greenpeace
- ClientEarth
- Dutch society for the Protection of Animals
- Oceana
- ICSF
- National Heart Forum
- DE - Society for the Dolphin Conservation
- Kenna Eco Diving
- Pro-Sea Foundation
- Project Blue Sea
- Swedish Society for Nature Conservation
- Coalition Clean Baltic
- Deepwave
- New Economics Foundation
- Saharawi NGOs
- PONG Pesca
- EKO-UNIA
- PUGAD
- Fisheries Secretariat

- WWF Mediterranean
- Humane Society International
- DE - IBG (J. Gessner)
- EuroCoop
- IFAW
- Fair-fish

Ερευνητικές οργανώσεις και ιδρύματα

- IIEA - Institute of International and European Affairs
- Instituto Español de Oceanografía
- FI - Fisheries and Environmental Management Group
- EFARO
- University of York
- Università di Bologna
- APECE
- Marine Laboratories of the Natural Environment Research Council
- Instituto Español de Oceanografía - Canarias
- Proyecto PRESPO
- German Elasmobranch Society
- Presentation Justice Network, Ireland
- Centro de Biodiversidad y Gestión ambiental
- JRC Ispra
- MARINET

Συνεισφορές από τρίτες χώρες

- Κυβέρνηση της Νορβηγίας
- Βόρειο Συμβούλιο Υπουργών
- Βόρειο Συμβούλιο
- Περιφέρεια Βόρειας Νορβηγίας
- Περιφέρεια Δυτικής Νορβηγίας
- Ομάδα ΑΚΕ
- Κυβέρνηση της Νέας Ζηλανδίας
- Ομοσπονδία Θαλασσινών Νορβηγίας
- Νορβηγικό σχέδιο E&A
- S. Gudmundsson

Παράρτημα 2. Συνεδριάσεις διαβουλεύσεων σχετικά με τη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ

	When?	Where?
	(all dates in 2009)	
MS Fisheries Administrations		
DK - All-purpose meeting	11 May	Copenhagen
ES -Specific mission	26 May	Madrid
DK - EFF Monitoring Committee	28 May	
IE - EFF Monitoring Committee	28 May	
DK - Annual Fisheries Policy Meeting	4 June	Kolding, Denmark
SK - EFF Monitoring Committee	12 June	
ES - Multi-purpose meeting	18-19 June	
CZ - EFF Monitoring Committee	19 June	
NL - EFF Monitoring Committee	19 June	Netherlands
ES - EFF Monitoring Committee	23-24 June	
PT - EFF Monitoring Committee	26 June	
FR - Multi-purpose meeting	29-30 June	
All Members States (DGs)	2-3 July	Ronneby
BE - Specific meeting	6 July	Ostende
PT - Ad-hoc meeting	7 July	Lisbon
BE - EFF Monitoring Committee	8 July	
FR - Specific mission	8 July	Paris
UK - Multi-purpose meeting	13-14 July	
GR - Conference on the Green Paper	30 Aug-1 Sept.	Thessalonique
AT - EFF Monitoring Committee	17-18 September	Illmitz
PL - Multi-purpose meeting	22-23 September	Warsaw, Gdynia
RO - Conference on the CFP Reform	3 October	Bucharest
IE - Ad-hoc meeting + The Marine Institute	7-8 October	Dublin
DK - Danfish Conference " A new Fisheries Policy for fishers"	8 October	Ålborg, Denmark
IT - Ad-hoc meeting (Adm. + Stakeholders)	12 October	Sardegna

SV - EFF Monitoring Committee	15 October	Gothenburg	
EE - EFF OP Annual Examination	18 November	Brussels	
SV - EFF OP Annual Examination	24 November	Brussels	
DE - EFF OP Annual Examination	25 November	Brussels	
DK - EFF OP Annual Examination	26 November	Brussels	
PL - EFF OP Annual Examination	1 December	Brussels	
NL - EFF OP Annual Examination	3 December	Brussels	
GR - Conference on the Green Paper	4 December	Kamena Greece	Vourla,
BG - Multi-purpose meeting	7-8 December	Sofia	
IT - Special event	10 December	Italy	

MS Administrations other than fisheries, regions and other events

Chambre de Commerce de Granville, Basse Normandie	14 May	Brussels	
AG Commission Arc Atlantique	15 May	Santander	
Devon Maritime Forum	20 May	Brixham	
EFARO Annual directors meeting	26 May	Göteborg	
Fundación Galicia Europa - Presentation to all ES regions	3 June	Brussels	
EFF Axis 4 seminar with Baltic MS	4-5 June	Parnü - Estonia	
Lower Normandy	4 June	Caen	
CRPM - Adonis A4719	9 June	Brussels	
"Inquiry into Future Fisheries Management" - Scottish Government	15/16 June	Edimburg Videoconference	
CPMR Working Group "Aquamarina"	18 June	Brussels	
5th meeting with MS experts on Maritime Policy	23 June	Brussels	
Biolfish	25 June	Monopoli	
Coastal Management for Sustainability	30 June	London	
ES - Specific mission	9-10 July	Granada	
EU Fisheries Advisor meeting	17-18 September	Göteborg	
Five French major maritime regions	29 September	Brussels	
CPMR - General Assembly	30 Sept. 1-2 Oct.	Göteborg	

Assises de la pêche - ouverture	5 October	Paris
The East of England Regional Assembly's (EERA)	5 October	Brussels
DE - Presentation at the EU representation	7 October	Berlin
Bretagne - Journée d'échange sur la réforme de la PCP	20 October	La Forêt Fouesnant
Environment Policy Review Group	26 October	Brussels
Assises de la pêche - PACA	3 November	France
Galicia - Meeting between Galician Minister for Fisheries and Commissioner Borg	5 November	Brussels
Scotland	4-5 November	Scotland
EFARO workshop on CFP Reform	24 November	Ostende
DE - COM representation with Land Schleswig-Holstein	26 November	Buesum
ES - Specific mission	26-27 November	Canary Islands
ES - Specific mission	27 November	Bilbao
Assises de l'économie de la mer	1 December	Brest
PT - Meeting with Azores Government	4 December	Ponta Delgada
ES - Specific mission	18 December	Santiago

European Institutions

Committee of the Regions	30 June	Brussels
European Economic and Social Committee	15 July	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	1 September	Brussels
European Parliament - Fisheries Committee	30 Sept/1 Oct	Brussels
European Economic and Social Committee - Specialised section	8 October	Brussels
European Parliament - Working lunch with the Rapporteur	15 October	Brussels
European Parliament - Workshop "Reforma da Política Comum de Pesca: O Futuro da Pesca em Portugal"	21 November	Porto
European Parliament - Fisheries Committee	1 December	Brussels
Committee of the Regions	4 December	Brussels
European Economic and Social Committee	10 December	Brussels
European Economic and Social Committee	8 February	Brussels
European Parliament - Study visit by national parliaments' officials to PECH	25 February	Brussels

Stakeholders, including NGOs

BSRAC - General Assembly	8 May	Gdynia, Poland
PeIRAC working groups	14-15 May	Leiden
MedRAC	3-4 June	Marseille
BSRAC Demersal & Pelagic WK	9 June	Denmark
IEEP	8 June	Brussels
WWFEPO	10 June	Brussels
Green Party	15 June	Berlin
ACFA - Plenary Session	17 June	Brussels
BSRAC ExCom	22-23 June	Finland
PeIRAC working group I on reform	23 June	Schiphol
EAP0 Seminar on the Green Paper	26 June	Bénodet - France
NSRAC ExCom	29-30 June	Netherlands
SWWRAC - General Assembly	6-7 July	Paris
NWWRAC	10 July	Paris
ACFA - Ad-hoc Group on the Reform + Danish Administration	8 September	Copenhagen
NWWRAC ExCom	8 September	Madrid
Natural England	11 September	Brussels
PeIRAC GA and ExCom	16-17 September	Amsterdam
ICSF - Small-scale fisheries, coastal communities and CFP Reform	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Dinner on US regional fisheries management	28 September	Brussels
PEW - WWF - Fisheries Secretariat - Ocean2012 - Regional Fisheries Management Conference	29 September	Brussels
AGLIA - La pêche et les institutions européennes	29 September	Brussels
ClientEarth and Marine Conservation Society	30 September	Brussels
BSRAC Conference on best practices	1 October	Sweden
Federation of Irish Fishermen	9 October	Dublin
ACFA - Groups 2 & 3 (Aquaculture & Markets)	13 October	Brussels
PELRAC WGs	14 October	Leiden,

		Netherlands
Eurocommerce	21 October	Brussels
Seas at Risk	21 October	Brussels
NWWRAC - AG	28 October	Dublin
Inter-RACs Seminar	3-4 November	Edimburg
Social Dialogue + Harvesting sector	5-6 November	Split
Federación Nacional de Cofradías de Pescadores	7 November	Madrid
ACFA - Ad-hoc Group	10 November	Brussels
Trade Unions	12-13 November	Málaga
Oceans Symposium	13 November	Oxford
LPN (= ONG)	16 November	Lisbon
XIV Jornadas de Pesca Celeiro	21 November	Celeiro, Spain
WWFEPO	24 November	Brussels
ADAPI	3 December	Lisbon
Natural England	8-9 December	London
ACFA Plenary Session	9 December	Brussels
Conférence Coopération regionale de l'océan Indien	10 December	St Denis, Réunion

External events

Nordic Council of Ministers	1-3 July	Isafjorden - Iceland
XIXth meeting of the European Association of Fisheries Economists (EAFE)	6-8 July	Malta
Conference "Efficient Fisheries Management - Fishing rights and flexibility"	27/28 August	Reykjavik
ESIN - General Assembly	9 September	Elba, Italy
World Fishing Exhibition	16-19 September	Vigo
Nordic Council of Ministers	13 October	Copenhagen
Northern Norway	10 December	Brussels

Παράρτημα 3. Ακρωνύμια

ΕΕ	Ευρωπαϊκή Ένωση
ΕΕΥΕ	έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής
ΕΚ	Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
ΚΑΛΠ	κοινή αλιευτική πολιτική
ΚΟΑ	κοινή οργάνωση αγοράς
ΜΒΑ	μέγιστη βιώσιμη απόδοση
ΜΚΟ	μη κυβερνητική οργάνωση
ΟΘΠ	ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική
ΟΠ	οργάνωση παραγωγών
ΠΓΣ	περιφερειακό γνωμοδοτικό συμβούλιο
ΠΘΠ	προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές
ΠΟΔΑ	περιφερειακή οργάνωση διαχείρισης αλιείας
ΣΑΣ	συμφωνία αλιευτικής σύμπραξης
ΣΕΑΥ	συμβουλευτική επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας
ΣΟΕΣ	συμφωνία οικονομικής εταιρικής σχέσης
FMΕΥ	ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλίευσης το οποίο έχει ως αποτέλεσμα τη μέγιστη οικονομική απόδοση του αποθέματος
FMSY	ποσοστό θνησιμότητας λόγω αλίευσης το οποίο έχει ως αποτέλεσμα τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση του αποθέματος
TAC	συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα